

Les cites d'avui >>

**MÚSICA
CARMEN PARÍS**

La cantant interpretarà les noves peces del seu treball més recent, 'Jotera lo serás tú'.
Luz de Gas (Muntaner, 246). 21.30 hores. 18 euros.

**MÚSICA
TOMATITO & SEXTETO**

El guitarrista presenta el seu nou disc, 'Aguadulce', a la inauguració del Festival de Guitarra de Barcelona.
Palau de la Música (S. Francesc de Paula, 2). 21.30 hores. 20-40 euros.



**TEATRE
EL TNC ESTRENA UNA ÀCIDA
OBRA DE DUSAN KOVACEVIC**

El reconegut autor serbi i guionista del cineasta Emir Kusturica a la pel·lícula 'Underground' presenta a Barcelona la seva obra 'El professional', una corrosiva comèdia sobre les ambigüitats i contradiccions de la vida a l'antiga Iugoslàvia exposades a través de la trobada entre un revolucionari i un policia. Magda Puyo dirigeix Pep Anton Muñoz i Jordi Banacolocha (foto).
Sala Petita del TNC (Plaça de les Arts, 3) 21.00 h. 13,60 a 16 euros.

**DANSA
'YERMA'**

Cristina Hoyos (foto) i el Ballet Flamenco de Andalucía presenten una coreografia de l'obra de Lorca.
Teatre Tivoli (Casp, 10) 21.30 hores. 20 a 42 euros.

**MÚSICA
'CANCIONES DE ESPAÑA'**

Patricia Caicedo (soprano) i Edwin Guevara (guitarra) obren el cicle amb obres de Granados, Albéniz i Falla.
Església de Santa Ana (Santa Ana, 29) 21.00 hores. 15 i 25 euros.



Més informació a la Cartellera de Cine i l'Avui Sortim, pàgines 84 a 90

Crítiques >>

**CINE
'TIERRA DE
ABUNDANCIA',
idealisme i retòrica**

DIRECTOR Wim Wenders **INTERPRETS** John Diehl, Michelle Williams
PAÏSOS EUA-Alemanya **ANY** 2004

Després de donar més batzegades de les esperades en el cineasta que va crear algunes de les millors obres del cine europeu dels anys 70 i primers 80, com *Alicia a les ciutats*, *El amigo americano* i *Paris, Texas*, Wim Wenders recupera part de la inspiració perduda amb *Tierra de abundancia*, una crònica força idealista i retòrica sobre la situació anímica dels Estats Units després dels atemptats de l'11-S.

Wenders construeix la pel·lícula a partir de dos personatges amb unes trajectòries que estan condemnades a trobar-se. Lana (Michelle Williams) és una adolescent que torna a Los Angeles després de passar una llarga temporada a Cisjordània. S'instal·la en

una vella missió on un amic del seu pare intenta ajudar nombrosos indigents de la ciutat.

Paul (John Diehl) és un supervivent paranoic de les guerres en què s'han involucrat els Estats Units les últimes dècades. Després de viure en primera línia el conflicte vietnamita i d'assistir impotent als actes del terrorisme islàmic, es dedica a vigilar tots els que li semblen sospitosos i veu conspiracions per tot arreu.

Paul recorre els carrers de la ciutat en una atrotinada camioneta proveïda d'una càmera de vigilància i grava en cintes de casses tots els seus pensaments, com si estigués comunicant-se amb un aliat invisible. Paul també és l'oncle de Lana. La noia ha tomat per trobar-lo.

Molts dels elements habituals del cine de Wenders són presents a *Tierra de abundancia*, de la crisi de les relacions familiars, model *Paris, Texas*, a l'obsessió pel control, la vigilància i la pèrdua d'identitat, tema tractat a *El final de la violència*. El director alemany ha invertit bé el seu temps (amb prou feines 15



>> John Diehl i Michelle Williams, en una imatge de la pel·lícula.

dies de rodatge), els diners (és un dels seus films més barats) i la tecnologia (la filmació és en càmera digital).

La conclusió és que es mou millor en la modestia que en l'opulència després de la desastrosa *The Million Dollar hotel*. *Tierra de abundancia* no és rodona, però té moments d'intensitat afectiva i

recupera parcialment un cineasta perdut en la franja que hi ha entre el vell classicisme i la modernitat forçada. **O**
QUIM CASAS

Una història de recerca i afecte després de la caiguda de les Torres Bessones

**TEATRE
'EL DONDEDONDÓNDE',
l'home que exhibeix
les mil cares**

ACTOR Christian Atanasiu
TEATRE Espai Brossa
ESTRENA 1 d'abril

Mai com aquesta vegada Christian Atanasiu havia demostrat els seus excel·lents dots d'actor i, dins d'aquest ofici, d'actor còmic. A *El dondedondónde* exhibeix una comicitat desbordant que respon a un treballat guió, original des de l'inici amb l'escena en què juga amb la seva americana gris, d'enormes i extravagants dimensions. Atanasiu, un home menut amb uns ulls molt expressius, arriba a perfilar dos personatges: un adult i un altre nen, que entren i surten amb enorme gràcia d'aquesta americana. I tant l'un com l'altre els omple de mil cares. Hi ha fases de la representació en què les rialles dels espectadors adquireixen un espectacular volum: l'actor entra en un procés de descomposició i recomposició de paraules en què provoca la incontinència en aquestes qüestions del ritme.

Estructuralment aquest petit gran espectacle és una contínua interpel·lació al públic, al qual l'actor explica els seus problemes per crear aquesta obra, la relació que té amb la directora (Raquel Capdet) i la seva vocació d'humorista. Tota la representació es recolza principalment en el joc de gestos i cares que exhibeix Atanasiu i en el talent que mostra a l'hora d'explicar petites històries transformant i jugant amb les paraules.

L'obra avança a un ritme endimniat i quan s'acosta a l'hora de representació arriben dues o tres escenes que semblen un gran final; l'actor en busca encara un altre i sospito que l'elegit no és el millor. Però en aquell moment ja té el públic ficat a la butxaca i els aplaudiments sonen amb força i justícia a favor seu. **O**

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER

DANSA

ÀNGELS MARGARIT recupera la seva millor essència a 'Solo por placer'

INTERPRET Àngels Margarit
LLOC Teatre Lliure
DATA 8 d'abril

La coreògrafa catalana estrena *Solo por placer*, una obra que permet a Àngels Margarit recuperar l'essència d'alguna de les seves més grans creacions, aquelles en què apareixia com a única intèrpret, com era el cas de *Solo para habitación de hotel*, *Corol·la* i *Peces mentideres*.

Solo por placer, Margarit busca la proximitat física i emotiva de l'espectador. És una cosa que aconsegueix tant per l'espai reduït en què es presenta la peça com pel joc sensorial que s'estableix entre l'artista i el públic.

La coreògrafa s'inspira en fragments del llibre de Georges Perec, *Especies d'espaces*, i estructura el seu solo en tres parts molt diferenciades: *Petit pensament plàcid*

n. 1, *Geografies* i *Solo por placer*, un recital de petites peces minimalistes en què els gestos de la intèrpret contrasten amb l'enorme atenció que, com a coreògrafa, presta al detall.

El text de Perec la posa a la pell d'un gat. Un animal que, segons paraules del mateix autor francès, viu millor a les cases que els mateixos homes. En escena, Margarit és una gata que es mostra alerta a tot el que l'envolta. El seu cos i sobretot els seus bonics ulls es transmuten en els d'un animal que sap buscar i habitar els racons de la millor manera possible. Espais que es limiten pels traços que la intèrpret realitza amb uns fils blancs.

Un material tèxtil que teneix d'imaginació un terra fosc sobre el qual Margarit, des de la maduresa física i intel·lectual, distribueix la seva imaginació i els seus somnis, bé sigui manipulant



>> Àngels Margarit.

entranyables i petits objectes, bé sigui gràcies a la màgica aparició d'un gat virtual que entra a formar part d'un joc de moviment i habilitat.

En aquest assaig poètic sobre els registres del cos, la coreògrafa i intèrpret no està del tot sola, ja que, a més a més de compartir l'espai escènic amb la presència del violoncel·lista Manuel M. del Fresno, compta, entre altres, amb la col·laboració de Dionís Escorsa, que és l'autora de l'atractiva creació de vídeo-escenografia, i de Joan Saura, el compositor de la partitura original que s'escolta juntament amb altres músiques d'autors com Bach, Sor Maria Keyrouz, Eliott Sharp i Eric Mingus. **O**

MONTSE G. OTZET

Treball minimalista que combina la gestualitat amb l'atenció als detalls

Una divertida funció posada en escena per un actor amb gran vis còmica